

i den Tale, han holdt nu, og som vi alle sammen ved, ført en meget udførlig Forhandling i Anledning af det Afrustningsforslag, der var fremsat af Regeringen, og der faldt fra de forskellige Partiers Side, dels gennem deres Ordførere og dels gennem andre Medlemmer, saa mange Udtalelser, at i hvert Fald jeg for mit Vedkommende kan henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte ved den Lejlighed, og jeg skal i det hele taget beflitte mig paa at undgaa at komme med Gentagelser af det, jeg sagde sidste Aar.

Udgangspunktet for den Debat, der nu skal føres angaaende det nye Nedrustningsforslag, er jo dels den Tale, der er holdt for nogle Dage siden af den højtærede Forsvarsminister, og dels den Tale, der nu blev holdt af den højtærede Udenrigsminister. Med Hensyn til den Tale, der blev holdt forleden af den højtærede Forsvarsminister, vil jeg sige, at den var jo i mere end een Henseende af en noget mærkelig Karakter. Det er der antagelig flere end mig, der har bemærket. Det ser jo en lille Smule mærkeligt ud, da der er Tale om et fuldstændigt nyt Lovforslag, et Lovforslag, som ikke tidligere har været behandlet her paa Rigsdagen, at man saa næsten ikke omtaler dette Lovforslag med et Ord. Den højtærede Forsvarsminister — enhver vil kunne overveise sig derom ved at læse hans Tale — nævnte nogle enkelte Tal, han kom, hvad jeg heller slet ikke vil forlange, ikke ind paa Detaillerne, men han omtalte heller ikke det mere principielle, hvorved dette Lovforslag afviger meget betydeligt fra det, han forelagde sidste Aar, og det synes jeg dog er mærkeligt. Nu havde jeg ventet, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (J. P. Larsen) saa havde fordybet sig en lille Smule i enkelte af Lovforslagets Paragraffer, omtalt visse Principper, men han kom endnu lettere over det, han sagde i Virkeligheden ingen Verdens Ting. Derfor bliver jeg for mit Vedkommende nødt til i alt Fald at omtale visse Ting i dette nye Lovforslag.

Men Forsvarsministerens Tale var ogsaa mærkelig paa en anden Maade, idet han, saaledes forekom det i hvert Fald mig, var stærkt inde paa den polemiske Form. Han omtalte ikke sit Lovforslag, men han begyndte at polemisere med andre Partier her i Salen, fægtede lidt baade til højre og

venstre, foretog Undersøgelser i Retning af, hvor han nu kunde vente — og her henvendte han sig særlig til Venstre — Muligheder for en Forhandling paa det nye Grundlag. Det er jo ikke det, man er vant til, den polemiske Form venter vi med, indtil Ordførerne for de forskellige Partier, altsaa her ved første Behandling, har faaet Lejlighed til at udtale sig. Dette kan nu maaske dog i alt Fald rent psykologisk forklares. Jeg kender den højtærede Forsvarsministers Temperament, og jeg kunde tænke mig, at det har voldt nogen Vanskelighed, at han saa længe skulde holde sig tilbage. Det var antageligt Meningen, at han meget tidligt i denne Rigsdagssamling vilde fremsætte sit Lovforslag; men forskellige Grunde har medført, at han har maattet vente indtil nu. Derfor mener jeg, at man rent psykologisk, naar man kender Forsvarsministeren, kan forklare, at han kom ind paa den polemiske Form allerede ved sin Forelæggelsestale. Der var visse Ting, der i længere Tid har brændt ham paa Tungen, og nu var der en Lejlighed, nu maatte han ud med, hvad han saa længe havde gaet og ruget over.

Naar man nu — og det er der Grund til — kaster Blikket tilbage paa den Tid, i hvilken vi har haft en socialdemokratisk Regering — og jeg tænker her særlig paa det militærpolitiske Problem —, saa maa vi jo sige, at den nuværende Regering og det nuværende Socialdemokrati er et Parti og en Regering i Udvikling. Jeg erindrer om — jeg skal ellers ikke komme ind derpaa, kun nævne det i Forbigaaende —, at inden vi begyndte paa Forhandlingen i 1924, faldt der ret stærke Udtalelser fra den nuværende højtærede Forsvarsminister angaaende hans Afrustningsforslag, som han jo meget tidligt paa Samlingen havde fremsat; det gik i Virkeligheden paa denne Melodi: enten skal Sagen nu meget hurtigt afgøres — og dør henvendte han sig ogsaa i særlig Grad til Venstre —, eller ogsaa maa vi ud til Valg. Det gjorde imidlertid ikke noget Indtryk paa mit Parti, enten der faldt den ene eller den anden Udtalelse fra Regeringsbænken; vi havde *vor* Mening om disse Ting, uanset hvad der i det hele taget blev sagt fra den Side. Men paa dette Punkt er der indtraadt nogen Ændring i Regeringens Holdning. Afrustningsforslaget fra sidste Aar er ikke